

Svatý Grál

To, čemu lidé dnes říkají Svátý Grál, existovalo vždy. O Svatém Grálu existuje hodně legend a pověstí. Na jejich základě se lidé ztráceli v domněnkách a dohadovali se, co že to ve skutečnosti je. Grál vykládají i jako pohár s Krví Ježíše, kterou zachytil Josef z Arimatie po Ježíšově ukřižování; nebo jako „živý kámen“, kámen, který andělé přinesli na Zemi a který má zázračnou moc; a nebo jako dítě, které se údajně mělo narodit Marii Magdaleně od Ježíše Krista.

Grál byl popsán i jako zázračné, jasné, magické světlo, jako zvláštní, posvátný oheň, nebo jako požehnaný roh hojnosti, církevní zpěv, „klíč, který otevírá nebe“, jako tabuizované tajemství skryté před těmi, kdo nejsou hodni. Grálu se připisují schopnosti proměnit člověka po kontaktu s ním, učinit z něj nesmrtelného, dát mu neomezenou moc a otevřít před ním bránu ráje. Například pouhý pohled postačil, aby člověk splnil jakékoliv přání nositele této síly.

Mimochodem název "Svatý Grál" jako takový se začal používat ve Francii. Faktem je, že když Hugovi ze Champagne (hraběti ze Champagne, který skutečně vedl Řád templářů, formálně byl považován Hugo de Payns) vyprávěli příběh o předchozím držiteli formule "Prapůvodního Zvuku" – o Marii Magdaleně a události, která se stala při Tajné večeři, tak pojmenovali Grálem plochou dřevěnou mísu, na níž Ježíš nožem vyřezával znaky. A nešlo přitom o žádný neologismus nebo novinku. Tak prostě v XI. století ve francouzském nářečí znělo slovo označující druh ploché misky, kterou servírovali na stůl při hostinách a slavnostech nejbohatších lidí. Tuto plochou mísu ve francouzštině nazývali jako „graal“, jako "gradalis" nebo jako „gradale“. A už Hugo ze Champagne, když zasvěcoval do tajemství Prapůvodního Zvuku sobě oddané lidi, mu začal říkat „Grál“.

A vskutku všechna tato tvrzení a domněnky mají své opodstatnění, protože za každou z nich se skrývá troška pravdy o samotném Grálu.

Grál je Prapůvodní Zvuk

Ve skutečnosti to, čemu dnes říkají Grál, je určitým zvukem, kterému se také říká **Prapůvodní Zvuk**, Zvuk Stvoření, tj. tím samým Prvním Zvukem, který má schopnost měnit svět. Je to ten samý zvuk, který je pravým Původním Slovem, které řekl Bůh a kterým On zjevil tento hmotný Vesmír. Z Bible, z Janova Evangelia si můžete pamatovat slova o tom, že „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh...“ (J 1,1).

Grál je přizpůsobenou formulí Prapůvodního Zvuku. Jednoduše řečeno Grál je složitou kombinací zvuku, který je zdrojem obrovské síly schopné přeměnit hmotu tím, že pozmění její základní matici. Grál představuje 12 „runových“ znaků, které byly naposledy zaznamenány Bódhisattvou Agapitem Pečerským (Agapetus of the Kiev Caves or Agapetus of Pechersk) na čtyřech kamenech, po třech na každém.

Zpravidla ten, kdo byl držitelem této formule (rozumí se tady na Zemi v naší civilizaci), ji používal pro svoje osobní cíle sebezdokonalování, pro rozvoj sebe sama, tj. fakticky nevyužíval plnou sílu Prapůvodního Zvuku, protože to je obrovská zodpovědnost. Když

člověk spouští formuli Prapůvodního Zvuku, začíná se projevovat tato super síla – fakticky, spojení Prvního Lotosu a Allatu.

Tento Prapůvodní Zvuk se vyslovuje jakoby dovnitř sebe a při spojení Zvuku s Božskou částicí, které se říká duše, se děje něco jako vnitřní „výbuch“. Člověk to vnímá jako zvláštní vznícení, duchovní Osvícení, které prožívá díky tomu, že se najednou přepojí z vlny svého vědomí na vlnu vědomí globálního – na dosud pro něj naprosto neznámou úroveň vnímání skutečnosti, která mu otevírá nové horizonty poznání a možností.

Přitom člověk i nadále zůstává na této kvalitativně nové úrovni vnímání. Začíná vidět to, z čeho se tento svět skládá, začíná chápat a uvědomovat si iluzi tohoto světa. Ale hlavní je, že v tomto stavu vědomí, anebo jinak řečeno ve „stavu Prosvětlení“, se mu otevírá reálný svět Boha, může tento svět pozorovat. A nejenom pozorovat, ale pomocí Prapůvodního Zvuku může konečně opustit kolo reinkarnace a odejít do světa Boha. Formule Prapůvodního Zvuku je fakticky „propustka“ do světa Boha, do Nirvány, do Ráje (můžete tomu říkat, jak chcete), a platí pro kohokoliv.

Člověku se otevírá kvalitativně nový způsob vnímání. Abychom to dokázali pochopit, představme si, že celý život žijeme ve svém domě a vůbec nikam z něj nevycházíme. Náš život se skládá z každodenních domácích záležitostí, v domě nejsou žádné informační zdroje, kromě komunikace s lidmi, kteří stejně jako my nikdy neviděli nic mimo zdi domova. A jednou dostanete klíč od vstupních dveří, o kterých jste ani nevěděli, že existují. Vycházíte ven, mimo hranice domova, a nečekaně zjišťujete, že tento dům není váš úděl, hranice vašeho života, ale že existují i jiné domy a mnohem lepší než ten váš. Objevujete, že jsou i ulice obytných domů, celá města a země na různých kontinentech. Ba co víc, existují různé planety, hvězdy, vesmír, který obývají různé formy života, které jste si ani nedokázali představit. Ale vám, na rozdíl od ostatních, je díky tomuto klíči dostupné nejen poznání tohoto Vesmíru, ale i přístup k Tomu, kdo ho stvořil v celé té slávě. A vy nejen že můžete nakouknout do vnitřní svatyně samotného Stvořitele, ale i zůstat v té věčnosti, ve světě Boha. A nejúžasnější na tom je, že pochopíte, že svět Boha je ten váš opravdový, odvěký Domov. Ale uvědomění si přítomnosti světa Boha – to ještě není zdaleka využití síly Prapůvodního Zvuku. Je to jenom objevení formule.

Objevení formule Svatého Grálu

Ke každému poznání existuje vlastní skrytý klíč, a obzvlášť k tomuto... Ve skutečnosti, když se tyto poznatky poprvé předávaly lidem, všechno v nich bylo dosti jednoduché a jasné. Ale jakmile se do toho vložili lidé, kteří je zatajovali jeden před druhým, vzniklo z těchto poznatků takové klubko přechytralého vědění, že vyznat se v něm dnes je velmi těžké. Například, tady je jeden z „klíčů“ k objevení této formule, který se alespoň trochu přibližuje původním poznatkům:

«Nabýváje Hlasu posvátného, pamatuj si, že
Ode dneška každý tvůj den je zasvěcen Bohu;

Jednomu ze 33 pánů, vstupujících do Nirvány.
Dvanáctkrát stejně ve dni se mu ukloň,
Sedmkrát bezhlasně řekni, aniž bys otevřel ústa,
Hlas tajemný Toho, Kdo stvořil vše,
Čí Podstata – Nesmrtelnost v Nirváně.
Když vkročíš Osvícený do třicátého čtvrtého,
Zvol si cestu: jít do Nirvány nebo zůstat tady.
Setrvej v pokoji, klaněj se, sedm dní po sobě,
Dvanáctkrát stejně ve dni,
Sedmkrát nahlas řekni do světa
Hlas tajemný Toho, Čí Podstata – Nesmrtelnost v Nirváně».

Podle původních poznatků vyprávějících o objevení této formule Prapůvodního Zvuku si nejdříve člověk čte tuto formuli třiatřicet dní v duchu, tedy bez hlasu, dvanáctkrát denně se stejnými přestávkami mlčky medituje a v duchu sedmkrát opakuje tento Zvuk.

Po třiatřiceti dnech začíná tato formule člověka určitým způsobem ovlivňovat, což vede k mocnému energetickému vzplanutí a kvalitativním změnám v něm samotném. Jedinec se významně přetváří po duchovní stránce. Ve třicátý třetí den už je nejenom osvícen stavem vyššího Poznání, ale nachází se v tomto stavu pořád, tento stav je stabilní. Začíná vidět, poznávat a uvědomovat si skutečnost Boha. Toho, kdo objevuje formuli Prapůvodního Zvuku, zpravidla přestává tento přízemní svět zajímat, protože se mu otevírá svět jiný, vyšší. Člověku je dána tak zvaná „moc nad svým nitrem“.

Člověk se může spokojit s touto „vstupenkou“ do světa Boha, nebo ještě navíc získat „moc nad vnějším světem“. Za tímto účelem musí v průběhu následujících sedmi dnů po této třiatřicetidenní přeměně pročitat tu samou formuli podle stejného schématu, ale tentokrát už nahlas. V důsledku dojde k takové energetické transformaci, jež člověku otevře „moc nad vnějším“ tedy tímto světem. Člověk se stane držitelem síly, díky které je možné zasahovat a skutečně ovlivňovat přírodu, události a lidi, aniž by musel opustit svůj pokoj. Díky této síle získává člověk moc nad mocí v této pozemské sféře. Ale taková transformace vyžaduje i zvláštní odpovědnost.

Vliv na svět

Z šesti případů v dějinách lidstva, kdy člověk vlastnil formuli Prapůvodního Zvuku, se lidé třikrát spokojili s dosažením osobního osvícení, aniž toužili po „moci nad vnějším světem“. A to je pochopitelné – když Člověk spatří to, co se mu odhalí, všechno ostatní prostě pomíjí a ztrácí svůj význam. I když v ostatních třech případech byla taky zapojena síla Prapůvodního Zvuku. A vždycky to byly ženy, které na sebe vzaly Odpovědnost za osudy lidí. Ony, dokonce po osvobození ze své biologické skořápky (těla), pokračovaly v duchovní spásce lidí, i když se samy ve skutečnosti nacházely mezi oním a tímto světem. A to se mimochodem v duchovní rovině cení mnohem více, než když se člověk, který takovou šanci dostal, omezí jen na cestu svého osobního sebezdokonalování. Ale i odpovědnost je tu mnohem větší. Po páté, což bylo zatím předposlední předání, dal Grál Ježíš Marii Magdaleně, která byla právě

tím jeho nejbližším žákem, jemuž Ježíš svěřil nejen tajné vědomosti, ale předal i to, čemu se dnes říká „Grál“, v podstatě tedy adaptovanou formuli Prapůvodního Zvuku. A to jsou právě ty „klíče od Nebeského Království“, o kterých Ježíš řekl: „Dám ti klíče od Nebeského Království; a cokoli svážeš na zemi, bude už svázáno v nebi, a cokoli rozvážeš na zemi, bude už rozvázáno v nebi.“

Marie Magdalena dodnes vládne silou, již získala díky odhalení Grálu. I když za tisíc let byl Grál znovu přinesen na svět Bódhisattvou Agapitem a byl znovu postaven před volbou. Ale lidé, kteří Grál získali, neriskovali zapojit sílu a moc nad vnějším světem, jak to učinila Marie Magdalena. Odkryli jen vnitřní sílu, rozhodli se však posloužit dílu Mariině pomocí svých nových, neobvyklých schopností pro organizaci a vývoj tenkrát úplně nového formování společnosti s převládajícími duchovními cíly. Právě tyto lidé založili Řád, který později získal název Templářů.

Chci říci předem, že ne náhodou se stalo znakem a pečeti prvních templářů zobrazení dvou jezdců na jednom koni. Pro lidi, jimž jsou odhalovány a svěřovány vědomosti Šambaly, znamená symbol „blíženců“ nejvyšší Osvícení, které poukazuje na rozdvojení člověka po spojení s Prapůvodním Zvukem, tedy Grálem. A kůň tady znamená pohyb. V různých dobách existovala místo koně i jiná označení, například loď nebo ptáci, třeba labutě, sokoli, tedy to, co se pohybovalo rychleji než chůze obyčejného člověka, samozřejmě se tím rozuměl sakrální význam pohybu po duchovní cestě.

Žijeme ve zvláštní době – v době, kdy se lidstvo musí rozhodnout. Je to doba, kdy bude opět předán Grál. A jakým směrem se lidstvo vydá – cestou dobra nebo cestou zla – tedy kterou z cest si na této Křižovatce vybere, tam se velkou rychlostí požene a pak bude velmi těžké tento proces zastavit nebo změnit jeho směr. [Anastasia Novych](#)“Sensei z Šambaly“ kniha IV